

שני גנבים

אגדה צוענית

היה זה מתי שזה היה. היו שני גנבים. אחד גנב עירוני, שני גנב כפרי. פעם נפגשו השניים והתפארו במעשיהם. אמר הגנב הכפרי "אם אתה כל כך חכם, נראה אם תצליח לגנוב ביצים של עורב, כשהיא דוגרת עליהם. אז אדע שאתה גנב אמיתי."

אמר הוא "ראה איך אני עושה זאת." הוא טפס על עץ, שם ידו תחת העורב והוציא את הביצים בלי שהציפור הרגישה בכך. אך באותו הזמן הגנב שני הוריד לו את מכנסיו, בלי שהרגיש בכך. ירד הגנב העירוני מהעץ, ראה שהוא ערום ואמר "ידידי, לא הרגשתי שגנבת את מכנסיי. הבה נעשה שותפים." והם נעשו שותפים.

"בוא עכשיו" אמר העירוני "אקח אותך למקום בו נמצא כסף." והוא הוביל אותו לארמון המלך. הם התלבטו איך להיכנס לארמון. ואז

אמר העירוני "בוא ונעלה על הגג, ונרד מלמעלה זה אחרי זה." הם עלו ושברו את הגג והגנב הכפרי ירד למטה, לקח מאתיים ארנקי כסף ועלה חזרה. ואז הלכו הביתה. המלך קם בבוקר, ספר את כספו וראה שחסרים מאתיים ארנקי כסף. מיד הלך אל בית הסוהר, שם ישב גנב זקן. בא המלך אליו ואמר "גנב זקן ומנוסה, אינני יודע מי נכנס לארמוני וגנב מאתיים ארנקי כסף. ואינני יודע איך נכנסו ואיך יצאו, כי אין כל פתח בארמון." אמר הגנב הזקן "לא יתכן. מוכרח להיות פתח. אבל לך ועשה מדורה בארמון ועקוב אחרי העשן. איפה שיוצא העשן, שם הפתח שדרכו נכנסו. ושם תשים סיר עם דבשה, כי הם בוודאי יבואו שוב." הלך המלך והדליק מדורה וראה שהעשן יוצא דרך הגג. לכן שם סיר דבשה מתחת הפתח. בלילה באו הגנבים והגנב הכפרי ירד שוב דרך הפתח בגג ונפל לסיר הדבשה. הוא שקע בה ולא יכול היה לצאת. אמר לחברו "אני אבוד, אבל לא נשמח את המלך. רד אלי

והורד את ראשי, כי ממילא אני כבר שווה כמת."

ירד הגנב העירוני, הוריד את ראשו של ההוא וקבר אותו ביער.

למחרת קם המלך והלך לסיר הדבשה ושם ראה את הגנב ללא ראש. מה יכול היה לעשות? הלך שוב לגנב הזקן שבכלא ואמר "ראה, תפסתי את הגנב, אבל אין לו ראש."

אמר הגנב הזקן "מלכי, זה גנב ערום. אבל שמע מה לעשות. קח את הגופה ותלה אותה על גרדום מחוץ לעיר. שים חיילים לשמור עליה, כי מי שגנב את ראשו יבוא לקחת גם את הגופה."

כך עשה המלך. הוא תלה את הגופה על גרדום ואמר לשני חיילים לשמור עליה.

הגנב העירוני קנה אז סוסה לבנה ועגלה ולקח גם חבית יין גדולה, שם אותה על העגלה ונסע למקום בו תלו את חברו. הוא התחפש לאדם זקן ועשה כאילו העגלה נשברה והחבית נפלה. ואז התחיל לבכות ולילל ולצעוק שהוא אדם מסכן וחלש ובעל

היין יהרוג אותו.

אמר חייל אחד לשני "בוא, נרחם על הזקן הזה ונשים את החבית שוב על העגלה, כי ממש קורע לב לשמוע אותו."

הם באו אליו ואמרו "איש זקן, אם נשים את החבית על העגלה, האם תיתן לנו לטעום קצת מהיין?"

אמר ההוא "אתן לכם."

הם שמו את החבית על העגלה והגנב אמר "שתו ידידי, שתו, כי אין לי דרך אחרת לפצות אותכם."

החיילים שתו ושתו עד שלא יכלו לשתות יותר. ואז שאל אותם האיש "ומי זה?"

אמרו החיילים "זה גנב."

אמר הזקן "וי, לא אוכל להישאר כאן בלילה כי הוא יגנוב לי את סוסתי!"

אמרו החיילים "טיפש שכמותך, איך הוא יוכל לגנוב את סוסתך?"

"בוודאי יגנוב. הרי הוא גנב."

"אבל הוא כבר מת. אנו נתערב איתך שאם הוא יגנוב את סוסתך נשלם לך שלוש מאות

כסף."

אמר הזקן "אם כך, אני מסכים!"

והוא נשאר במקום ליד האש והעמיד פנים שישן. החיילים המשיכו לשאוב יין מהחבית ולשתות עד שגמרו את הכל, נפלו על הארץ ונרדמו.

אז הגנב קם, הוריד את הגופה מהגרדום, שם על הסוסה שלו, נסע ליער ושם קבר את הגופה. ואת הסוסה קשר ביער לעץ ובעצמו חזר ונשכב לישון.

כשהחיילים קמו בבוקר ראו שאין גופה ואין סוסה. הם הופתעו מאוד ואמרו "אכן, הזקן צדק. צריך לתת לו את הכסף." וכשהגנב קם נתנו לו את כספם, אלא ביקשו שלא יספר לאיש.

כשהמלך בא בבוקר וראה שאין גופה על הגרדום, הלך שוב לכלא, לגנב הזקן. "הנה הם גנבו עכשיו את הגופה מהגרדום. מה אעשה?"

"אמרתי לך, מלכי, כי זה גנב ערום? לך העירה, קנה את כל הבשר שבשוק ותן אותו

לאחד הקצבים. אבל הגד שידרוש בשביל הבשר בדוקט אחד לליטרה. זה יהיה כל כך יקר שאיש לא ירצה לקנות, אלא רק מי שיש לו כסף רב. הגנב לא יחזיק מעמד ויבוא." הלך המלך וקנה את כל הבשר. אחר כך השאיר אותו אצל הקצב אחד ואמר לו למכור רק בדוקט לליטרה. איש לא בא לקנות במחיר זה. אבל הגנב לא החזיק מעמד. הוא רתם סוסה לעגלה ונסע לשוק. שם, ליד הדוכן של הקצב אמר שהעגלה נשברה, ואין לו במה לתקן אותה. הקצב אמר לו "הנה, קח את הגרזן שלי ותקן את העגלה." הגרזן מונח היה קרוב לבשר. כשהגנב בא לקחת את הגרזן, חטף חתיכת בשר גדולה ושם תחת מעילו. אחר כך החזיר את הגרזן לקצב ונסע הביתה. באותו היום בא המלך לקצבים ושאל "מכרתם בשר למישהו?" והקצבים ענו "לא מכרנו אף ליטרה."

אז המלך שקל את הבשר וראה שחסרים עשרים ליטרות. ושוב הלך לגנב הזקן בכלא ואמר לו "הוא גנב עשרים ליטרות בשר ואיש

לא ראה אותו."

"אמרתי לך, מלכי, כי זה גנב ערום?"

"אז מה עלי לעשות, גנב זקן?"

"מה תעשה? תכריז בכל העיר שתתן את כל

הכסף שיש לך ושמי שיודה כי הוא הגנב יהיה

מלך במקומך."

המלך הלך והכין כרזה כזו כפי שאמר לו

הגנב הזקן. הוא שם אותה בחוץ על שער

העיר.

בא הגנב, קרא את הכרזה והתחיל לחשוב

מה יעשה. בסופו של הדבר אזר עוז, הלך

למלך ואמר "מלכי, אני הגנב!"

"אתה הגנב?"

"כן, אני."

אמר המלך "אם עלי להאמין שזה באמת

אתה, ראה את האיכר שעובר כאן? לך וגנוב

לו את השוורים מהעול, בלי שירגיש בכך"

אמר הגנב "מלכי, רק שים לב." הלך ונעמד

לפני האיכר והתחיל לקרוא "הצגה מצחיקה!

הצגה מצחיקה!"

אמר האיכר "וי! כבר פעמים רבות הייתי בעיר

ושמעתי על ההצגות, אבל לא הזדמן לי

לראות מה זה."

הוא עזב את עגלתו והתחיל להתרוצץ בעיר.

הגנב חכה שזה יתרחק, שחרר שור אחד

מהעול, חתך את זנבו ושם אותו בפיו של

השור השני. ועם השור הראשון בא למלך.

המלך צחק ונהנה לראות את המעשה. אבל

כשהאיכר חזר, התחיל לבכות נורא.

המלך קרא לו אליו ושאל "מדוע אתה בוכה,

בן-אדם?"

"הנה, מלכי, הלכתי לראות הצגה ובינתיים

אחד השוורים שלי אכל את השני."

כשהמלך שמע זאת פרץ בצחוק עד שדמעות

עמדו בעיניו. אזי אמר למשרתים לתת לאיכר

שני שוורים טובים, החזיר לו גם את השור

שלו ושאל "אתה מכיר את השור הזה?" "כן

זה שור שלי!"

"אז קח גם אותו ולך הביתה."

ואז המלך חזר לגנב ואמר "טוב בחור,

הצלחת, אתן לך את בתי לאישה ואעשה

אותך מלך במקומי אם תצליח לגנוב בשבילי

את הכומר מהכנסייה. "
הלך הגנב לעיר, קנה שלוש מאות סרטנים
ושלוש מאות נרות, הביא אותם לפני
הכנסייה. וכשהכומר התחיל בזמירות הוא
שחרר את הסרטנים אחד, אחד, כל אחד עם
נר דולק קשור לצבת שלו.
הכומר ראה את הנרות הדולקים באים
לקראתו ואמר "אני צדיק כזה שאלוהים שולח
לי את מלאכים שלו."
ואמר אז הגנב "בוא כומר, אלוהים קורא לך
בעזרת מלאכיו, כי אתה צדיק גדול."
שאל הכומר "ואיך אלך?" "כנס לשק זה."
הוא הכניס את הכומר לשק, קשר והתחיל
למשוך אותו במדרגות הכנסייה. "בום! בום!
בום!" דפק ראשו של הכומר במדרגות. אחר
כך הוא העלה אותו על הגב, הביא לפני
המלך ושפך אותו מהשק.
ושוב המלך פרץ בצחוק, ומיד נתן לו את בתו
ועשה אותו מלך במקומו, כפי שהבטיח.